„Ristiissa Reinowadder olli nattuke aega teed siin, im̃ustas teiega kokko sada, satis teile paljo terwisid, käskis teid norepölwe peale mõttelda, ja sõimas meid wõeraks-lapsiks!“ Seal üidis uhke Kriimsilm-em̃and sure wihhaga: „sedda teotust tahhan tem̃ale kätte tassuda!“ ja ruttas Reinowadderi jälgi möda koddunt jälle ärra. Tük aea pärrast, kui ta rebbase kätte sai, ütles ta tullise wihhaga: „Mis sõño ja sõimojuttusi ollete mo laste wasto lobbisenud? Selle eest tahhan teile am̃ast näidata!“ Ja seddamaid sassis waña-moor Reinomadderi abbemest kinni ja akkas tedda rapputama. Reinowadder peastis eñast waewaga lahti ja andis jalgele tuld, agga Kriimsilma-em̃and olli tem̃a kannul. Seal juhtus im̃elikko lug-gusi! — Ühhe laggund kiwwi-one seinad seisid lig-gimail mäerünka otsas, senna pole töttasid mõllemad, ja rebbane pörkas saggedast, otsego jäñes koerade ees körwale; seina-müür olli ühhes kohhas löhkend, praggo ni lai et Reinowadder wäggise läbbi mahtus; suur tuggewa kehhaga hundi-em̃and pistis kireste niña prao wahhele, pakkitas, tõukas, litsus ja tömbas, rebbase järrel puggedes ikka süggawamale sisse, ja pigistas om̃a kehha wimaks nõnda kinni, et ei sanud eddasi egga taggasi. Reinowadder juhtumist nähhes jooksis rutto teiselt poolt wälja, tulli majja ümber taggasi ja teggi Kriimsilma morile koera kombel nalja. Agga hundi-em̃and ei olnud sõñadega ihnus, waid jõimas irmsast ja kissendas söideldes: Se on üsna

kelmi ning warga tö! Rebbane kostis: „Mis enne ei sigginend, sigginego täña.“ — Kui wimaks em̃and waewaga seina prao wahhelt lahti peasis, olli Rei-nowadder jubba ni kaugele jõudnud et kätte samist eam lota ei olnud. Ja Kriimsilma-em̃anda öigust-nõudmine ja auwarjamine sai kahhewörra kautuseks.

Läkki nüüd taggasi watama, mis Hints löksus teeb. Kui mehhike lingus east tundis, akkas ta kassipillil kibb dast laulma. Mart kargas kissa peale sängist wälja, ütteldes: önnelikkul tunnil pannin sil-muse augo ette; warras on wangis, nüüd peab ta kukke inna mulle kätte maksma! Siis puhhus ta uld üllesse, ärratas issa, sullase ja mu perrerahwa tuest ja üidis: rebbane on wangis! läkki tedda sug-gema! Nüüd kargasid sured ja weiked assemelt, ja Mart läks, wemmal käes, otsekohhe kassi kissa peale, andis pimmedas ühhe matso ni hirmsast kassile pähhe, et üks silmamuña wälja kukkus. Iggamees tonkis nüüd waest kassi, kedda rebbaseks piddas, ja sullane tulli raudangoga, misga kañawargale otsa tahtis lüa. Hintsi surma-tund seisis silma ees; agga seal kargas ta wihha ning walloga maast ülle-s önnetumal kom-bel sullase reite wahhele kinni, ja ammustas ning kriimustas meest irmsaste ja narris mehhe kolledast ärra: seddawisi om̃a kaddund silma rahwale kätte tassudes. Kissaga langes sullane wallo kätte miñes-tusse mahha. Suur ehmatus tulli kõigide peale ja kelas perretüdruko mötlemast, sellepärrast ütles ta täie

Reinowadder Rebbane, 1850 , lk. 1117